λίζει στους ηλικιωμένους η νομοθεσία ενός των κρατών μελών στους ανιόντες του εργαζομένου τους οποίους συντηρεί ο τελευταίος, δεν εξαρτάται από την ύπαρξη συμβάσεως αμοιβαιότητας μεταξύ του εν λόγω κράτους μέλους και του κράτους μέλους, υπήκοος του οποίου είναι ο ανιών.

Koopmans Bosco Joliet

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Ιουλίου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

T. Koopmans

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PIETER VERLOREN VAN THEMAAT ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1984 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Από τις γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, οι οποίες συνοψίζονται πολύ καλά στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση, μόνο οι παρατηρήσεις της Επιτροπής μου φαίνονται απόλυτα πειστικές. Πρέπει να τονίσω εξαρχής ότι τα νέα επιχειρήματα που προβλήθηκαν σήμερα το πρωί δεν μετέβαλαν την άποψή μου αυτή.

Ο βελγικός εθνικός οργανισμός (ONPTS), ιδίως με τις γραπτές παρατηρήσεις του αποδίδει υπερβολική, κατά την άποψή μου, σημασία στο βελγικό νομοθέτημα που διέπει το θέμα. Όπως όμως είναι φανερό η διατύπωση της εθνικής νομοθεσίας δεν μπορεί να είναι αποφασιστικής σημασίας για την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου.

Τα πραγματικά επιχειρήματα που ανέπτυξε κατά τη συνεδρίαση ο εκπρόσωπος του εν λόγω οργανισμού — και που μόλις ακούσαμε — δεν είναι αποφασιστικά για το Δικαστήριο σε μια προδικαστική διαδικασία, όπως ορθά παρατήρησε η Επιτροπή. Πιστεύω και εγώ ότι το Δικαστήριο δεν έχει άλλη δυνατότητα παρά να λάβει ως αφετηρία το πραγματικό τεκμήριο που δια-

1 — Μετάφραση από τα γαλλικά.

τυπώνεται στην απόφαση περί παραπομπής καθώς και στα υποβληθέντα ερωτήματα.

Αν τελικά ο παραπέμπων δικαστής διαπιστώσει ότι τα περιστατικά αυτά δεν είναι ακριβή, σ' αυτόν εναπόκειται να αποφασίσει σχετικώς, αυτό όμως το ζήτημα δεν αφορά το Δικαστήριο το οποίο καλείται αποκλειστικά να απαντήσει σε μια υποθετική περίπτωση· στον παραπέμποντα δικαστή απόκειται να κρίνει αν η υποθετική αυτή κατάσταση ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Κατά την άποψή μου, οι παρατηρήσεις της προσφεύγουσας στην κύρια δίκη, της ιταλικής κυβερνήσεως και του Ηνωμένου Βασιλείου δεν δείχνουν με την απαιτούμενη σαφήνεια ότι από τα πραγματικά περιστατικά του επιδίκου ζητήματος προκύπτει σαφώς ότι ο κανονισμός 1408/71 δεν μπορεί να δώσει τη λύση του. Αυτό που ζητεί η προσφεύγουσα στην κύρια δίκη είναι το ευεργέτημα του εισοδήματος που εξασφαλίζει στους ηλικιωμένους ο βελγικός νόμος της 1ης Απριλίου 1969· το ζήτημα αυτό, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, δεν έχει καμιά σχέση με το συντονισμό των παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως των διακινούμενων εργαζομένων στον οποίο αποβλέπει το άρθρο 51 της Συνθήκης ΕΟΚ, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε εργάστηκε στο Βέλγιο ενώ η παροχή που διεκδικεί (συμπληρωματικό εισόδημα που εξασφαλίζεται στους ηλικιωμένους), δεν αποτελεί, υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως, παροχή κοινωνικής ασφαλίσεως βάσει των κριτηρίων της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση Frilli, 1/72 (Jurispr. 1972, σ. 457), που μνημονεύεται σε όλες τις γραπτές παρατηρήσεις.

Πλέον πολύπλοκα ήταν βεβαίως τα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν σήμερα το πρωί υπέρ της εφαρμογής του κανονισμού εν προκειμένω, κατά την άποψή μου όμως αντικρούονται και αυτά κατά τρόπο πειστικό με τις παρατηρήσεις της Επιτροπής που μόλις ακούσαμε.

Αντιθέτως, όπως επίσης αποδεικνύει η Επιτροπή, μπορεί να ευρεθεί μια απόλυτα ικανοποιητική λύση για περιπτώσεις όπως η υπό κρίση βάσει των άρθρων 7, παράγραφος 2, και 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1612/68. Εξάλλου η λύση αυτή δεν υπάρχει κίνδυνος να καταλήξει σε σώρευση διαδοχικών παροχών όπως εκφράζει το φόβο το Ηνωμένο Βασίλειο με τις παρατηρήσεις του.

Με πολύ ενδιαφέρον ακούσαμε την ενδιαφέρουσα συζήτηση επί της λύσεως αυτής μεταξύ του εκπροσώπου της ONPTS αφενός, και της Επιτροπής, αφετέρου. Πρέπει να πω ότι και εδώ τα επιχειρήματα της Επιτροπής μου φαίνονται περισσότερο πειστικά διότι στηρίζονται πράγματι σε πλέον πρόσφατη νομολογία από εκείνη που επικαλείται η καθής στην κύρια δίκη και κατά συνέπεια συντάσσομαι με τα επιχειρήματα της Επιτροπής στην εν λόγω συζήτηση.

Βρίσκομαι επομένως αυτή τη φορά στην ευχάριστη θέση να μπορώ να ασπαστώ ανεπιφύλακτα τα επιχειρήματα που ανέπτυξε τόσο καλά η Επιτροπή σχετικά με όλα τα ερωτήματα που υπέβαλε το παραπέμπον Δικαστήριο. Σας προτείνω να απαντήσετε στα ερωτήματα αυτά σύμφωνα με τις προτάσεις της Επιτροπής που μνημονεύονται στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση.